

РЕШЕНИЕ

№ 7246

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 03.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **11989** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл.111,ал.1 от закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на М. З. М. – изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора – С., срещу Заповед № 401/15.11.2021 г., издадена от началника на Затвора – [населено място], с която на основание чл. 101, т. 7, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“.

В жалбата се твърди, че съдържанието на заповедта е навярно. В придружителното писмо, с което административната преписка е изпратена до съда ответникът не изразява становище по същество на спора.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата и заявява искане за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна.

Ответникът - началника на Затвора – [населено място], редовно уведомен се представлява от служител с юридическо образование Г.. В свое изявление заявява, че оспорва жалбата. Излага аргументи за законосъобразност на заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание.

За да наложи процесното дисциплинарно наказание, началника на Затвора – [населено място] е приел за установено, че на 30.10.2021 г., в 12:50 ч. е възникнал словесен спор между л.св. Д. Г. Б. и л.св. М. З. М.. В резултат на това на място са пристигнали Д., КО и група надзиратели. Същите са провели разговор с участниците в конфликта,

като по разпореждане на Д. лишените от свобода са конвоирани до СБАЛЛС, където им е издаден ФТУ. Видно от съдържанието на процесната заповед е, че в спално помещение № 18 е извършено претърсване, при което са открити 1 бр. мобилен апарат марка „S.” и 1 бр. СИМ карта в общ шкаф на помещението, за които не е установено по категоричен начин чие притежание са. Забранените вещи са иззети с Протокол № 371/30.10.2021 г. Извършен е и личен обиск на лишените от свобода, настанени в помещение № 18.

С оспорената заповед жалбоподателят е наказан за дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 5 и т. 7 от ЗИНЗС за извършено нарушение на чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4 от ЗИНЗС - неспазване на установените правила и упражняване на физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им.

По делото от страна на ответника е приложена административната преписка по издаване на оспорената заповед, от която се установява следното:

Снети са обяснения от жалбоподателя М. З. М., в които л.св. твърди, че на 30.10.2021 г., докато си миел кофи Д. Б. нахалствал да му удари шамар, но той му отказал, като обяснил, че е забранено. В последствие Д. Б. го е ударил в лявата буза по лицето и се сбили. Не знае на кой е намерения телефон.

Снети са обяснения и от Д. Б., в които сочи, че с М. З. са се скарали и от негов страна няма да има конфликт с М. З.. Заявява че дунапренената гъба е негова, но не знае на кой е намерения телефон.

Снети са обяснения от И. Е. Й., в които твърди, че на 30.10.2021 г., към 12:50 ч. е извършено претърсване в килия № 18, като са намерени 1 бр. телефон и 1 бр. гъба за спане. Не знае на кого са вещите.

Снети са обяснения от И. А. в които сочи, че в шкафа, който е останал от М. е бил намерен счупен, неработещ мобилен телефон. Не знае на кой са телефонът и дунапренената гъба.

С административната преписка са представени и два броя формуляри за регистрация на травматични увреждания на л.св. и задържаните под стража. В формуляра на Д. Б. е посочено, че след извършения преглед е направено заключение, че няма данни за травматични увреждания към момента на прегледа. От формуляра на жалбоподателя е видно, че е установена болезнена лява скула.

По делото е представено и съобщение от главен надзирател в затвора, [населено място], с което същият уведомява ГДИН, СГП и ГДНП, че на 30.10.2021 г., към 12:30 ч. му е докладвано за възникнал словесен спор в коридора на II – ра група между л.св. Д. Г. Б. и л.св. М. З. М., настанени в спално помещение № 18. В съобщението сочи, че е отишъл на място заедно със служителите на НОС и при разговор с л.св. М. З. М. е забелязал, че същият има хематом на десния клепач, като на въпрос в следствие на какво се е получил жалбоподателят е отговорил, че е бил ударен от л.св. Б. в спално помещение № 18. Провел е разговор и с л.св. Б., който е заявил, че първо са се скарали, а след това са се и сбили. Разпоредил е конвоиране до приеман кабинет на СБАЛЛС за преглед и оказване на медицинска помощ. В съобщението е посочил, че при преглед на л.св. М. са установени видими травматични увреждания в областта на лявата скула и одраскване на десен лакът. При прегледа на л.св. Б. не са установени видими травматични увреждания. Посочил е също, че в хода на претърсването са открити 1 бр. мобилен апарат марка „S.” с нарушена цялост и 1 бр. батерия за мобилен апарат в метален шкаф намиращ се до санитарния възел на спалното

помещение.

С докладна записка от 11.11.2021 г. от Е. А. – ИСДВР 2-ра група е направено предложение лишените от свобода М. З. М. и Д. Г. Б. да бъдат наказани с дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“ на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС във вр. с чл. 100, ал.1, и ал. 2, т. 5 и т. 7 от ЗИНЗС за извършени нарушения по чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4 от ЗИНЗС.

Видно от протокол № 92/12.11.2021 г. на основание чл. 105 от ЗИНЗС, вр. 89, ал. 2 от ППЗИНЗС л.св. М. З. М. е изслушан от страна на наказващия орган.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 ЗИНЗС. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 104, ал. 2 ЗИНЗС и в предвидената писмена форма.

От представената административна преписка се установи, че преди налагането на наказанието наказващият орган е провел изследване на относимите към нарушението обстоятелства, изслушал е наказаното лице, с което е изпълнил изискването на чл.105, ал.1 ЗИНЗС вр. чл.89, ал.2 ППЗИНЗС.

В разпоредбите на чл.96 и чл.97 ЗИНЗС са посочени задълженията на лишените от свобода и императивно установените правила, които не могат да нарушават като в т.3 на чл.96 е предвидено, че лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила, а в т.4 на чл.97 – че не могат да упражняват физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им.

Неизпълнението на някое от тези задължения, предвидени в чл.96 ЗИНЗС или нарушаването на забраните по чл.97 законът квалифицира като дисциплинарно нарушение – деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода /чл.100, ал.1 ЗИНЗС/. Изрично според ал.2, т.7 на същата разпоредба, физическата саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава, представлява дисциплинарно нарушение, за което може да бъде наложено дисциплинарното наказание по чл.101, т.7 ЗИНЗС – изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия – чл.102, ал.2 ЗИНЗС.

В конкретния случай от доказателствата по делото, вкл. приложените обяснения, по безспорен начин се установи, че на посочената дата и час е имало спор между лишените от свобода Д. Г. Б. и М. З. М.. Констатира се обаче разминаване между фактите обективирани в процесната заповед и събраните по делото доказателства. Видно от приложените обяснения на жалбоподателя, формуляра му за регистрация на травматични увреждане на л.св. и задържаните под стража и съобщението от главен надзирател в затвора, [населено място], с което същият уведомява ГДИН, СГП и ГДНП за инцидента е, че е налице физическа саморазправа, а не само спор, както е посочено в процесната заповед. В този смисъл съдът приема, че фактите по случая са останали недоизяснени, при издаване на процесната заповед. От заповедта не става ясно и как точно е възникнал спора, прераснал ли е в конфликт между лишените от свобода. В случая не се установява какво точно нарушение е извършил оспорващият,

за което му е наложено процесното наказание. С други думи не е ясно с кое свое действие е нарушил установените правила /чл.96, т.3 ЗИНЗС/ и в какво се изразява упражненото от него физическо или психическо насилие /чл.97, т.4 ЗИНЗС/.

На следващо място е налице и разминаване и във вида на иззетите вещи. От обсъдените по-горе доказателства се установява, че се касае за открити 1 бр. мобилен апарат марка „S.“, за който не е изяснено дали е с нарушена цялост, респективно дали работи. Не се установява и дали втората вещ е 1 бр. батерия за мобилен апарат или 1 бр. СИМ карта, тъй като съгласно протокола за изземване, съобщението от главен надзирател в затвора, [населено място] до ГДИН, СГП и ГДНП и докладна записка № 1346/01.11.2021 г. е открита 1 бр. батерия с нарушена цялост, а не сочената в процесната заповед 1 бр. СИМ карта.

На следващо място с процесната заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“. Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС, дисциплинарните наказания по чл. 101, т. 7 и 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5. В заповедта на първо място е посочено, че дисциплинарното нарушение е такова по чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС - неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон, но не е аргументирана втората предпоставка „системност“, предполагаща поне три констатирани и доказани по съответния ред нарушения от посочената квалификация, необходима, за да може за извършеното конкретно нарушение да бъде наложено именно това наказание. По делото са представени заповед № 368 от 05.10.2021 г. на началника на Затвора [населено място], с която на М. З. М., за нарушение на чл. 96, т.3 и чл.97, т.1, т.2 и т.3 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „забрана за участие в колективни мероприятия във и извън местата за лишаване от свобода за срок от три месеца“; заповед № 329 от 14.09.2021 г. на началника на затвора [населено място], с която на М. З. М., за нарушение на чл. 96, т.3 и чл.97, т.1, т.2 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „извънредно, дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от седем дни“; заповед № 319 от 14.09.2021 г. на началника на затвора [населено място], с която на М. З. М., за нарушение на чл. 96, т.3 и чл.97, т.1, т.3 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „лишаване от хранителна пратка за срок от три месеца“; заповед № 306 от 03.09.2021 г. на началника на затвора [населено място], с която на М. З. М., за нарушение на чл. 96, т.3 и чл.97, т.1 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „забрана за участие в колективни мероприятия във и извън местата за лишаване от свобода за срок от два месеца“. Не са представени доказателства, че така изброените заповеди са влезли в сила. Върху тях е налице отбелязване, че са били връчени на М. З. М., но липсват доказателства за влизането им в сила. Същите не са посочени в мотивите на оспорената заповед. В заповедта изобщо липсва изложение относно наличието на системност на извършваните нарушения. При липса на мотиви в тази насока наказаното лице е в невъзможност да организира защитата си. Нарушено е правото му на защита, което е съществено процесуално нарушение, представляващо основание за отмяна на оспорения акт.

В процесната заповед е посочено и нарушение на чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС - физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава. В случая обаче не е посочено нито между лишените от свобода да е имало физическа саморазправа, нито да е имало закана за такава.

При така установените факти по делото, съдът приема, че процесната заповед е издадена при наличието на съществено процесуално нарушение и допуснато нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл.111, ал.6, т.2 ЗИНЗС, Административен съд София-град, Трето отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 401/15.11.2021 г., издадена от началника на Затвора – [населено място], с която на основание чл. 101, т. 7, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗИНЗС на М. З. М. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“.

Решението подлежи на касационно оспорване по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс пред тричленен състав на Административен съд София-град.

Съдия: